

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXIII. De obitu Imp. Arcadii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

χρεωθῆσαι Ἐπίσκοπον ἔχρησμος ἐν αὐτῇ, ἀλλῶν τε ἄλλοι προσβαλέειν ἀποδ' ἀζήτων, ἀν-
 λος Ἡρακλείδην ἰνά διακονοῦν αὐτῷ, ἧρει κί-
 πριον, εἰς τὴν ἐπισκοπὴν προσβαλέειν ἧρομένης
 ἢ ἐπιτέτω σάσεως ἐν τῇ ἐφέσω, ὡς ὅσα ἀξίως
 πρὸς τὴν ἐπισκοπὴν Ἡρακλείδης, ἀνάγκη γέ-
 γονε χροῖν τὸν Ἰωάννην καὶ τὴν ἐφέσον. παρ-
 ἑλκός ἢ αὐτὸ καὶ ἀνὴν, ὁ σεβηριανὸς ἐν τῇ
 κωνσταντίνε πόλει ἑρασιμώτερος τοῖς ἀρεθα-
 ταῖς ἐγένετο καὶ ταῦτα ἐκ ἐλάθους τὸν Ἰωάννην
 ταχέως γ' αὐτὰ τὰ γινόμενα διηγήθη ἰοπα-
 ρα (Σαραπίωνος, ὃς πάνυ ἠγαπάτο τὸν Ἰω-
 Ἰωάννην, καὶ πᾶσαν τὴν πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον φρον-
 ἰδα ἐκεχεῖριστο, διὰ τὸ ἐυλαβῆσαι αὐτὸν, ἔν
 πᾶσι πιστὸν, καὶ πρὸς πάντα θεοφάρον καὶ σαραπίον
 πρὸς τὴν τῷ Ἐπίσκοπον συκρότησιν ἀλλ' ὅσα εἰς
 μακροῦν Ἰωάννης ἐπὶ τὴν κωνσταντίνην πόλιν ἔρ-
 χε) καὶ αὐτὸς μὴν πάλιν τὴν προσήκονσαν κη-
 δεμονίαν τῶν ἐκκλησιῶν ἐποίητο μετὰ τὸν Ἰω-
 (Σαραπίωνος ἔδ' ἀκόνος, καὶ σεβηριανὸς ἔπι-
 σκόπος, πολλὴ πρὸς τὴν μικροδουλίαν, ἔμην σα-
 ραπίωνος ἀνελκόμενα τῷ σεβηριανῷ, διὰ τὸ ἐθέ-
 λην αὐτὸν ἐν ταῖς διαλέξεσι παροδοκιμῆν τῷ
 Ἰωάννη ἔδ' ἰοσεβηριανῷ (ἠελῆν τὸν σαραπίω-
 να, διὰ τὸ προσκεῖσθαι αὐτῷ Ἰωάννην τὸν ἐπίσκο-
 πον, καὶ πᾶσαν τὴν φροντίδα ἐλκεχεῖν ἦναι τῷ
 ἐπισκοπῆν ἔτω δὴ πρὸς ἀλλήλους ἐχόντων,
 τινὲς τὴν κακίαν τῶν μίσους ἐπὶ πλέον προσελ-
 θεῖν, ἔξ' ἀπᾶς τοιαύτῃ ποτὲ γ' τῷ σεβηριανῷ
 παριόντι, τὴν προσήκονσαν ἐπισκόπου πι-
 μὴν ὁ Σαραπίων ὅσα ἀπένειμν ἀλλὰ καθή-
 μρος διέλελε, ἢ μὴ ἔωρα καὶ αὐτὸν, ὡς ὕστερον
 ἐπιτέ σιωεδρὶς μετ' ὄρκων ἐδοθεῖται, ἢ μι-
 καὶ Φεργίσιος ὡς καὶ ἐπίσκοπος παρεσίας,
 καὶ ὡς ἐλεσε σεβηριανὸς, ὅσα ἐγὼ λέγειν ὁ Θεὸς
 μνηστὴς τότε ἰοσεβηριανὸς ὅσα ἠνεῖκε τὴν τῷ
 Σαραπίωνος κατὰ φρόνησιν, ἀλλὰ παρ' αὐτὰ
 καὶ προσκομῆς διαγνώσεως σιωεδρὶς, μετ'
 ὄρκων καὶ κείναι τὸν Σαραπίωνα, καὶ ἔμῃνον
 τ' ἀξίως τῶν διακόνων δοκῆναι, ἀλλὰ καὶ τ'
 ἐκκλησίας αὐτῆς μαθὼν ταῦτα Ἰωάννης,
 βαρέας ἠνεγκεν τῷ πρὸς ἡμᾶς μετὰ ἀδ-
 τα (ἠελῆν) ἐπὶ σιωεδρὶς, καὶ τῷ Σαραπίω-
 νι ὁ δόλοισι μὲν, καὶ πιστευθῆναι τὸ μὴ ἔωρα-
 κῆναι, ἀλλὰ καὶ μάρτυρας πρὸς ἡμᾶς, τὸ
 μὴ κοινὸν τῷ σιωεληλυθῶτων ἐπισκόπων
 σιωελῆσθε, καὶ παρεκάλει τὸν σεβηριανὸν

A ordinaret. Cum igitur Ephesum venis-
 set, & alii alium ad eum locum promo-
 vere studerent, ipse Heraclidem quen-
 dam Diaconum suum, genere Cyprium,
 ad Episcopatum promovit. Hac de cau-
 sa cum seditio Ephesi orta esset, eo quod
 Heraclides sacerdotio indignus videretur,
 coactus est Joannes in urbe Epheso
 diutius commorari. Dum ergo illic mo-
 ram faceret, interim Severianus
 Constantinopoli charior indies audito-
 ribus fiebat. Neque ea res Joannem
 diu latuit: quippe cui cuncta à Se-
 B rapione celeriter nuntiabantur. Hunc
 enim Joannes singulari benevolentia
 prosequabatur, eique totius Episcopa-
 tus sui curam commiserat, eo quod
 religiosus esset & fidus imprimis ac sob-
 brius, & in tuendis Episcopi partibus
 studiosissimus. Non diu post Joannes
 venit Constantinopolim. Et ipse qui-
 dem pro officio suo sollicitam Ecclesia-
 rum curam de integro gerebat. In-
 ter Serapionem vero Diaconum &
 Episcopum Severianum ingens dissen-
 sio exorta est: dum ille quidem ob-
 stitit Severiano, ut qui concionandi
 gloriâ Joannem superare niteretur:
 C hic vero invidet Serapioni, eo quod
 Joannes illum unice complectebatur,
 totamque Episcopii curam ei com-
 mendaverat. Cum ad hunc modum er-
 ga se invicem animis affecti essent, odii
 vis multo magis aucta est ex hujusmo-
 di causa. Forte pratereunti Severiano
 Serapio honorem qui Episcopo debe-
 tur, non praestitit: sed in sede sua, sicut
 erat, permansit: sive quod illum non
 viderat, uti postea in Concilio Episco-
 porum cum jurejurando affirmavit:
 sive quod Episcopi praesentiam parvi-
 penderet, ut agebat Severianus. U-
 trum horum verius sit, equidem ne-
 queo dicere: Solus Deus noverit. Tunc
 vero Severianus hunc Serapionis con-
 temptum non tulit, sed repente, an-
 tequam causa in publico Episcoporum
 Concilio cognita esset, addito juramen-
 to Serapionem condemnat: nec solum à
 Diaconatus gradu, verum etiam
 ab Ecclesiae communione expellit. Id
 ubi cognovit Joannes, iniquo animo tu-
 lit. Postea vero cum causa in Concilio
 disceptaretur, & Serapio factum excu-
 sare, affirmaretque se tum non vidisse
 Severianum, ac testes praterea addu-
 ceret: Concilium quidem Episcoporum
 veniam ei indulsit, oravitque Severianum

